

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2008. év november hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A ***közokirat-hamisítás büntette*** miatt ***I. r. vádlott és társa*** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 23.Bf.XX.6799/2007/3. számú ítéletét II. r. vádlott tekintetében ***megváltoztatja***, és a folytatólagosságra történő utalást mellőzi.

Ezért őt 1 (egy) év időtartamra próbára bocsátja.

Egyebekben a másodfokú ítéletet II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2007. év február hó 22. napján kelt 8.B.XX.529/2006/7. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében állapította meg és ezért őt 2 évre próbára bocsátotta. Ugyanakkor az ellene folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntettének vádja alól felmentette.

II. r. vádlottat az elsőfokú bíróság a közokirat-hamisítás büntettének vádja alól felmentette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést I. r. vádlott tekintetében a téves jogi minősítés miatt, illetve mindkét vádlott tekintetében a felmentő

rendelkezés mellőzése miatt a vádlottak bűnösségének közokirat-hamisítás büntetében történő megállapítása és büntetés kiszabása végett.

A másodfokú eljárás során a Fővárosi Bíróság a 2008. év március hó 11. napján kelt 23.Bf.XX.6799/2007/3. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta.

I. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetékének minősítette, egyben mellőzte a felmentő rendelkezést. Az I. r. vádlottat 400 napi tétel, napi tétel összegenként 300 forint, összesen tehát 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte, egyben rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

II. r. vádlott bűnösségét a Fővárosi Bíróság folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében állapította meg, amelyet a II. r. vádlott bűnsegédként követett el. Ezért őt 350 napi tétel, napi tétel összegenként 300 forint, összesen tehát 105.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Esetében is rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A Fővárosi Bíróság a határozatában kifejtette, hogy a vádlottak által kötött szerződés alakilag és tartalmilag egyaránt valótlan volt. A tanúk nevét az adás-vételi szerződésre I. r. vádlott hamisította, ugyanakkor az is megállapítható, hogy ingó dolog adásvételéről lévén szó, a dolog tényleges birtokba adása a szerződés ellenére sem történt meg, ez pedig az írásban létrejött adás-vételi szerződés érvénytelenségét eredményezte azért, mert II. r. vádlott valójában soha nem szerzett a gépjármű felett tulajdonjogot. Mivel pedig I. r. vádlott ennek tudatában nyújtotta be a két adás-vételi szerződést az okmányirodába, és erről II. r. vádlott is tudott, cselekményükkel megvalósították a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetét, amelyet mindkét vádlott folytatólagosan követett el, és amelynek tettese I. r. vádlott volt, míg II. r. vádlott a cselekményt bűnsegédként valósította meg.

A Fővárosi Bíróság határozata I. r. vádlott tekintetében a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Bíróság ítéletével szemben II. r. vádlott és védője fellebbezést jelentettek be, a II. r. vádlott bűnösségének megállapítása miatt, felmentés végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.355/2008. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság megalapozottan és indokoltan egészítette ki az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a második adás-vételi szerződés benyújtásának időpontjával, ugyanakkor azonban elmulasztotta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás utolsó mondatának kirekesztését. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla a fentebb kifogásolt mondatot a tényállásból rekeszse ki, a Fővárosi Bíróság ítéletének 3. oldalán a II. r. vádlott helytelenül írt nevét helyesbítse,

egyebekben pedig a Fővárosi Bíróság határozatát II. r. vádlott tekintetében hagyja helyben.

A nyilvános ülésen II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint annak ellenére, hogy a gépkocsi birtokba adása a II. r. vádlott részére nem történt meg, az adásvételi szerződés még nem tekinthető érvénytelennek, mivel annak tartalma - az adásvételi szándék - a vádlottak részéről valós volt. A védő az álláspontjának alátámasztása érdekében több olyan tulajdonszerzési formára hivatkozott (pl: lízingszerződések), ahol az ingó dolog birtokba adásának elmaradása nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, ugyanakkor kikényszeríthetővé teszi a szerződésben foglaltak teljesítését.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta II. r. vádlottra vonatkozóan.

A nyilvános ülésen a jelen lévő ügyész szóbeli felszólalásában a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta, és indítványozta, hogy a tényállás, illetve a névelírás pontosítása mellett az ítélőtábla a másodfokú bíróság által hozott határozatot hagyja helyben a II. r. vádlottra vonatkozóan.

A Fővárosi Ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése szerint mind az első-, mind pedig a másodfokú bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, kellő részletességgel és alapossággal folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte.

A másodfokú bíróság sem tévedett akkor, amikor a megállapított tényállást az iratok tartalma alapján kiegészítette.

A Be. 388.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan. A tényállást az ítélőtábla döntően megalapozottnak találta, de az iratok tartalma alapján a Be. 388.§ (2) bekezdés alkalmazásával a tényállás pontosításra, illetve helyesbítésre szorul az alábbiak szerint:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás utolsó mondatát (elsőfokú ítélet 3. oldal 3. bekezdés) - amely egyébként is a jogi megítélés kategóriájába tartozna - a tényállásból mint alaptalant kirekeszti.

A Fővárosi Bíróság ítélete 3. oldalának 2. bekezdésében pedig a két helyen is tévesen szereplő II. r. vádlott nevét.....II. r. vádlottra helyesbíti.

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a másodfokú bíróság által kiegészített és a harmadfokú bíróság által a fentiek szerint helyesbített ítéleti tényállás már megalapozott, következésképpen irányadó volt a Be. 388. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság részletesen tett eleget indokolási kötelezettségének. Kellő részletességgel mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és számot adott arról is, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, illetve melyeket és miért nem tartott valósnak.

E tényállás alapján téves jutott azonban arra a következtetésre, hogy a vádlottak a közokirat-hamisítás büntettét azért nem követték el, mert az általuk aláírt két szerződés a valós ügyleti akaratuknak megfelelt, az tehát tartalmilag nem tekinthető valótlannak.

A Fővárosi Bíróság e tévedésre rámutatott és helyesen jutott arra a jogi álláspontra, hogy a két adásvételi szerződés tartalmilag azért tekinthető valótlannak, mivel a gépkocsin II. r. vádlott soha nem szerzett tulajdonjogot. Ennek magyarázataként helyesen hivatkozott arra, hogy az ingó dolog tulajdonszerzéséhez az ingóság tényleges birtokba adása és ezzel egyidejűleg a vételár kiegyenlítése is szükséges, e feltételek azonban az eljárás alapjául szolgáló események során nem teljesültek. Helyesen utalt a Fővárosi Bíróság arra is, hogy a 2004. év január hó 6. napján kelt 1. számú adásvételi szerződésnek az okmányirodába történő benyújtásakor az I. r. vádlott célja elsődlegesen az volt, hogy a közterhek (súlyadó, kötelező biztosítás) megfizetése alól mentesüljön. Helyesen állapította meg azt is, hogy a 2. számú adás-vételi szerződés aláírásakor mindkét vádlott tisztában volt azzal, hogy ennek a szerződésnek semmiféle tartalmi valóságalapja nincsen, hiszen a gépkocsi soha nem kerül II. r. vádlott tulajdonába, így annak visszavásárlására is csak azért van szükség, mert az első adásvételi szerződés benyújtásra került az okmányirodára.

Mindezek hangsúlyozása mellett megállapította azonban a harmadfokú bíróság, hogy a bűnösségre levont következtetés tekintetében részben tévedett a Fővárosi Bíróság.

A közokirat-hamisítás büntettének első alkalommal történő elkövetésére ugyanis nem a szerződés aláírásakor került sor, hanem akkor, amikor ezt az egyébként teljesezésbe soha nem ment szerződést I. r. vádlott 2004. év november hó 17. napján az okmányirodába benyújtotta.

Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáró bizonyossággal nem lehet azt megállapítani, illetve arra következtetést levonni, hogy a szerződés 2004. novemberében történő benyújtásáról II. r. vádlottnak tudomása volt. Ilyen tartamú nyilatkozatot ugyanis sem az I., sem a II. r. vádlott nem tett az eljárás során, és egyéb adat sem utal erre.

Kétségtelen tény, hogy II. r. vádlott, a 2004. év decemberében aláírt második adás-vételi szerződés pillanatában már tudott arról, hogy a korábbi szerződés benyújtásra került, ez azonban nem alapozza meg az első cselekmény tekintetében a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségét.

Minden kétséget kizáróan csak azt lehetett megállapítani, hogy a 2004. év december 11. napján kelt adás-vételi szerződés benyújtásáról - és annak valótlán tartalmáról - II. r. vádlottnak tudomása volt.

II. r. vádlott terhére tehát a bűnsegédi magatartást csak e második cselekményre vonatkozóan lehetett megállapítani.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla II. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Bíróság által megállapított bűncselekményre vonatkozóan a folytatólagos elkövetés megállapítását mellőzte.

A bűnösségi körülményeket a Fővárosi Bíróság többségében helyesen sorolta fel. Annak pontosítása annyiban szükséges, hogy a súlyosító körülmények közül a folytatólagosan történő elkövetést a harmadfokú bíróság mellőzte, ugyanakkor megállapította, hogy további enyhítő körülményként kell értékelni a vádlott javára a két kiskorú gyermek eltartásáról történő gondoskodást.

A megváltozott és részben szűkült bűnösségi körre, és a büntetés kiszabásánál irányadó nagyobb számú enyhítő körülményre figyelemmel a harmadfokú bíróság eltúlzottan súlyosnak találta a Fővárosi Bíróság által kiszabott büntetést, annak nemét és mértékét tekintve is. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott cselekményének tárgyi súlyával, intézkedés alkalmazása áll arányban, ezért II. r. vádlottat a Btk. 72. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Btk. 72. § (5) bekezdésében foglaltakra 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

A Fővárosi Bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása a Be.398. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

Budapest, a 2008. év november hó 5. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

. Lassó Gábor sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 23.Bf.XX.6799/2007/3. számú ítélete II. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla 5.Bhar.163/2008/5. számú ítéletében írt változtatással 2008. év november hó 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, a 2008. év november hó 5. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő